

- 5) Är den nationella lagen "RdFunkBeitrStVtrBW", särskilt 2 och 3 §§, förenlig med den unionsrättsliga likabehandlingsprincipen och förbudet mot diskriminering om den avgift som varje invånare villkorslöst ska betala för att finansiera en public service-kanal per person blir många gånger högre för en ensamstående förälder än vad en medlem i ett kollektiv har att betala? Ska direktiv 2004/113/EG ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att också den omtvistade avgiften omfattas och att indirekt diskriminering föreligger när kvinnor till 90 procent får betala ett högre belopp på grund av de faktiska omständigheterna?
- 6) Är den nationella lagen "RdFunkBeitrStVtrBW", särskilt 2 och 3 §§, förenlig med den unionsrättsliga likabehandlingsprincipen och förbudet mot diskriminering om den avgift som varje invånare villkorslöst ska betala för att finansiera en public service-kanal är dubbelt så hög för personer som av yrkesskäl behöver en andra bostad än för andra yrkesarbetande?
- 7) Är den nationella lagen "RdFunkBeitrStVtrBW", särskilt 2 och 3 §§, förenlig med den unionsrättsliga likabehandlingsprincipen, det unionsrättsliga förbudet mot diskriminering och den unionsrättsliga etableringsfriheten om den avgift som varje invånare villkorslöst ska betala för att finansiera en public service-kanal för personer är organiserad på så sätt att en tysk med samma möjligheter att ta emot kanalen alldeles innanför gränsen till grannlandet inom EU ska betala avgift enbart beroende på var han eller hon är bosatt, medan en tysk direkt på andra sidan gränsen inte behöver betala avgift, och den utländska EU-medborgare som av yrkesskäl måste etablera sig direkt på andra sidan en inre gräns i EU också ska betala avgift, men inte en EU-medborgare alldeles innanför gränsen, även om ingen av de båda är intresserad av att ta emot den tyska kanalen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster, EUT L 373, s. 37.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverfassungsgericht (Tyskland) den 15 augusti 2017 – Heinrich Weiss m.fl.

(Mål C-493/17)

(2017/C 402/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverfassungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber m.fl.

Motparter: Bundesregierung, Bundestag, Europeiska centralbanken, Deutsche Bundesbank

Tolkningsfrågor

- 1) Strider Europeiska centralbankens beslut (EU) 2015/774 av den 4 mars 2015 om ett program för köp av den offentliga sektorns tillgångar på andrahandsmarknaderna (ECB/2015/10) ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt Europeiska centralbankens beslut (EU) 2015/2101 av den 5 november 2015 om ändring av beslut (EU) 2015/774 om ett program för köp av den offentliga sektorns tillgångar på andrahandsmarknaderna (ECB/2015/33) ⁽²⁾, Europeiska centralbankens beslut (EU) 2016/702 av den 18 april 2016 om ändring av beslut (EU) 2015/774 om ett program för köp av den offentliga sektorns tillgångar på andrahandsmarknaderna (ECB/2016/8) ⁽³⁾ och Europeiska centralbankens beslut (EU) 2016/1041 av den 22 juni 2016 om godtagande av omsättningsbara skuldinstrument som emitterats eller fullt ut garanteras av Republiken Grekland och om upphävande av beslut (EU) 2015/300 (ECB/2016/18) ⁽⁴⁾, eller sättet för dess genomförande mot artikel 123.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt?

Strider det i synnerhet mot artikel 123.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt om, inom ramen för programmet för köp av den offentliga sektorns tillgångar på andrahandsmarknaderna (PSPP),

- a) detaljerade uppgifter om köpen meddelas på ett sätt som gör att marknaderna blir förvissade om att Eurosystemet kommer att förvärva en del av de obligationer som ska emitteras av medlemsstaterna?
 - b) inga detaljerade uppgifter offentliggörs ens i efterhand angående iakttagandet av minimifristerna från utfärdandet av en obligation på förstahandsmarknaden till köpet på andrahandsmarknaderna, med resultatet att ingen domstolsprövning är möjlig i detta avseende?
 - c) samtliga förvärvade obligationer inte säljs vidare, utan behålls fram till förfallodagen och därmed undanhålls från marknaden?
 - d) Eurosystemet förvärvar omsättningsbara skuldinstrument till nominellt värde med negativ avkastning fram till förfallodagen?
- 2) Strider beslutet som avses i punkt 1 ovan i vart fall mot artikel 123 FEUF om dess fortsatta genomförande på grund av förändrade omständigheter på de finansiella marknaderna, i synnerhet till följd av en minskning av de kvantiteter av obligationer som kan köpas, kräver att de uppköpsregler som från början gällde kontinuerligt lättas upp och innebär att de begränsningar som EU-domstolen har fastställt i sin rättspraxis för ett köpprogram som PSPP blir verkningslösa?
- 3) Strider beslut (EU) 2015/774 av den 4 mars 2015 (ECB/2015/10) som avses i punkt 1, i dess senaste lydelse, mot artikel 119 och artikel 127.1 och 127.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt mot artiklarna 17–24 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, eftersom det går utöver Europeiska centralbankens mandat avseende den monetära politiken som regleras i nämnda bestämmelser och därför inkräktar på medlemsstaternas befogenheter?

Har Europeiska centralbankens mandat överskridits framför allt av den omständigheten att

- a) beslutet som avses i punkt 1 ovan på grund av PSPP:s volym, som den 12 maj 2017 uppgick till 1 534,8 miljarder euro, har en betydande inverkan på medlemsstaternas villkor för återfinansiering?
 - b) beslutet som avses i punkt 1 ovan, med hänsyn till de i punkt a) omnämnda förbättrade villkoren för återfinansiering som medlemsstaterna kommer i åtnjutande av och dessas påverkan på affärsbankerna, inte bara har indirekta ekonomisk-politiska verkningar, utan beslutets objektivt konstaterbara verkningar antyder att det finns en ekonomisk-politisk målsättning som åtminstone ska jämföras med den penningpolitiska målsättningen?
 - c) beslutet som avses i punkt 1 ovan på grund av dess omfattande ekonomisk-politiska följder strider mot proportionalitetsprincipen?
 - d) ingen särskild motivering ges till beslutet som avses i punkt 1 ovan och det därför inte, under tiden för dess genomförande som är över två år, kan prövas med avseende på dess fortsatta nödvändighet och proportionalitet?
- 4) Strider beslutet som avses i punkt 1 ovan i vart fall mot artikel 119 och artikel 127.1 och 127.2 FEUF samt mot artiklarna 17–24 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, eftersom dess volym, dess genomförandetid, som är över två år, och de ekonomisk-politiska verkningarna som följer av detta, föranleder en annan bedömning av PSPP:s nödvändighet och proportionalitet, och beslutet således innebär att Europeiska centralbankens penningpolitiska mandat, från och med en viss tidpunkt, överskrids?

- 5) Strider den obegränsade riskfördelningen mellan de nationella centralbankerna i Eurosystemet vid utebliven betalning av obligationer som emitterats av stater och andra likställda emittenter, vilken eventuellt fastställs i beslutet som avses i punkt 1 ovan, mot artikel 123 och artikel 125 FEUF samt mot artikel 4.2 FEU, om den innebär att det kan bli nödvändigt att återkapitalisera nationella centralbanker med budgetmedel?

⁽¹⁾ EUT L 121, s. 20.

⁽²⁾ EUT L 305, s. 106.

⁽³⁾ EUT L 121, s. 24.

⁽⁴⁾ EUT L 169, s. 14.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 21 augusti 2017 –
Lintner Györgyné mot UniCredit Bank Hungary Zrt.**

(Mål C-511/17)

(2017/C 402/12)

Rättegångsspråk: *ungerska*

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lintner Györgyné

Motpart: UniCredit Bank Hungary Zrt.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 6.1 i direktivet om oskäligen avtalsvillkor⁽¹⁾ – mot bakgrund av den nationella lagstiftningen om ombudstvång i domstol – tolkas så, att det ska göras oskäligheten av varje avtalsvillkor ska prövas individuellt, oberoende av frågan huruvida en bedömning av samtliga villkor i avtalet verkligen är nödvändig för att kunna pröva det yrkande som framställts i talan?
- 2) Ska artikel 6.1 i direktivet om oskäligen avtalsvillkor istället tolkas så, att det ska göras en prövning av samtliga villkor i avtalet för att kunna finna att det villkor som ligger till grund för talan är oskäligt?
- 3) Om fråga 2 ska besvaras jakande, kan detta betyda att det är nödvändigt att pröva avtalet i dess helhet för att kunna fastställa att det aktuella avtalsvillkoret är oskäligt, det vill säga att prövningen av varje del i avtalet inte ska göras fristående och oberoende från prövningen av det villkor som angripits genom talan?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht (Tyskland) den 5 september
2017 – LN**

(Mål C-527/17)

(2017/C 402/13)

Rättegångsspråk: *tyska*

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht